

Drei Lieder

gedichtet von Adam Asnyk

für eine Singstimme mit Pianoforte

componirt von

Jan Gall.

Op. 18.

Text deutsch und polnisch.

- Nr. 1. Die verzauberte Königstochter M 1,--
Nr. 2. „Weißes Röslein, treues Röslein“ a) hoch b) tief a M 1,--
Nr. 3. „Alle Lieder, die ich singe“ M 1,--

Eigenthum des Verlegers für alle Länder.

Leipzig, Verlag von F. E. C. Leuckart
(Constantin Sander.)

K. K. Oesterreichische, Königl. Dänische und Großherzogl. Mecklenburgische goldene Medaille
für Wissenschaft und Kunst.

Lith. Anst. v. C. G. Röder, Leipzig.

32798 III N
32798 III N
Oddz. Zbiorów Mus.

2003 KK 82
AKL. 111
20₁ -

Herrn JULIAN JEROMIN in Warschau.

1. Die verzauberte Königstochter.

(Adam Asnyk.)

Jan Gall, Op.18 Nr.1.

Lento misterioso.
pp

Singstimme.

Es schläft die Kö - nigs - tocht - ter ver -
Za - cza - ro - wa - na kró - le - wna Wmir -

Pianoforte.
pp

Con pedale.

zau - bert im Myr - ten - grün. — es glitt die gold - ne Lau - te zu
to - wym las - ku drze - mie U stóp jej lut - nia spie - wna zsu -

Fü - ssen ihr da - hin. — Ein un - voll - en - det Lied - chen
nę - ła się na zie - mię Nie - do - koń - czo - na pio - snecz - ka u -

lä - chelt auf ih - rer Wang, — die Lip - pen wol - len
 smie - - chem lśni na twa - rzy Drzą jesz - cze jej - u -

spre - chen von Träu - men süß, — ach süß und bang. —
 steż - ka o czemś roz - kosz - nem, roz - kosz - nem ma - rzy.

Sie träumt, es drän - ge mu - - thig ein
 Ma - rzy o jed - nym zry - ce - - rzy Że

f ed - ler Rit - ters - mann *ff* durch Wild - niss und Ge -
i - dac przez od - mę - - ty Do stóp jej tu przy -

mf *f*

fah - ren, zu spren - gen ih - ren Bann.
bie - ży I prze - rwie sen za - kłę - ty.

ff *p*

Recit.
Doch
Leez

f

a tempo

ach! der tapf - re Rit - ter ging ir - re im
 ry - cerz Co wal - czył dla niej Ten mę - re - stwo

a tempo f

più lento

Zau - ber - hain. Ver -
 swe prze - ce - niat Za -

più lento

p

zwei - felnd schaut er rück - wärts und ward ver - wan - delt zu
 bli - kat sie wo - tchła - ni I zwąt - pił I ska -

Stein.
 mie - - - - - niat.

Tempo I.

a tempo *rallent.* *rallent* *pp*

2. Weisses Rösslein, treues Rösslein.

(Adam Asnyk.)

Jan Gall, Op. 18 Nr. 2^a

Singstimme. **Agitato.**

Pianoforte. *p* *ten.* *p*

Con pedale.

Wei - sses Röss - lein, treu - es Röss - lein, lässt dein Köpf - chen
Si - wy ko - niu, si - wy ko - niu coś tak za - du -

han - gen, weißt mein Lieb - chen nicht zu fin - den, kannst nicht hin - ge -
ma - ny Nie wiesz dro - gi nie wiesz dro - gi do - mej u - ko -

ten.

colla parte

lan - - gen. Ach! mein Mäd - chen will mich mei - den,
cha - - nej. mo - ja mi - ta nas rzu - ci - ta

sie ent - floh von hin - nen. Kannst du ih - rer
Nie wy rzełt szy sło - wa Jak nie znaj - dziesz

Spur nicht fol - gen, wird sie uns ent - rin - nen,
do niej dro - gi zgi - nąć nam go - to - wa,

kannst du ih - rer Spur nicht fol - gen, wird sie uns ent -
Jak nie znaj - dziesz do niej dro - gi zgi - nąć nam go -

poco ritard.

rin - nen,
to - wa.

p
a tempo

poco rall.

And. * *And.* *

Wei - sses Röss - lein, treu - es Röss - lein, Schwe - res musst du wa - gen,
Si - wy ko - niu, si - wy ko - niu cięż - ko to - bie bę - dzie

a tempo

mit den Win - den um die Wet - te mich zum Lieb - chen tra - - gen.
Prze - go - ni - my wiatr co wie - je Nie spo - czuje - my wpe - - dzie

ten.

colla parte

Wei - sses Röss - lein, treu - es Röss - lein, wie wird's mir er -
Si - wy ko - niu, si - wy ko - niu cię - żej ser - cu

p

ge - hen? Werd' ich wohl mein fer - nes Lieb - chen
me - mu Bo - stra - ci - to już na - dzie - je

je - mals wie - der - se - - hen? werd' ich wohl mein
sa - mo nie wie cze - - mu Bo - stra - ci - to

fer - nes Lieb - chen je - mals wie - der - se - hen?
juz na - dzie - je sa - mo nie wie cze - mu.

poco rall. *a tempo*

poco rall.

Red. * Red. *

Fräulein FELICIE von ROMANOWSKA in Mailand

3. Alle Lieder, die ich singe...

(Adam Asnyk.)

Jan Gall, Op. 18 Nr. 3.

Singstimme. *Con moto.*

Pianoforte. *grazioso*
p
Con Pedale.

Al - le Lie - der, die ich
Najpiękniejszych moich

sin — ge sind von mei - nem Lieb ge - lie - hen, Meister sind mir und Be -
pio — snek na - u czy - ła mnie dzie wecz - ka Mistrzem bo - wiem by - ły

ra - ther ih - rer Wor - te Har - mo - nie - en. Von den Lippen hell er -
dla mnie har - mo - nij - ne jej u stecz - ka. Te u - steczka brzmiały

tö - nen immer neu - e süs - se Klän - ge, Me - lo - die scheint je - des
za - wsze ja - kąd piosnką świe - żą no wą Każdy u - smiech był me -

Lä - cheln, je - des Wort, des Himmels sän - ge.
ło - dygą spie wem by - to każde słó - wo.

Al - les was das Herz er - träum - te, was zu
Wszystko o czym ser - ce sni - ło

kühn er - schien im Trau - me, blitzt aus ih - ren Kin - der - au - gen,
Wszystko o czym na - wet nie sni Od - bi - ja - ło się w jej o - czach

fliisst im Lied zum Himmelsrau - me, blitztaus ih-ren Kin-der - au - - gen, fliisst im
J pły-nę to wstodkiej pieśni Od bi-ja-to się mjej oczach i pły-

Lied, im Lied zum Himmels - rau-me.
nę to wstodkiej stod-kiej pie-sni.

p

Zärtlich ko-sen wir bei - sam - men, sanft ge-schmieget Wang an
Więc mię zawsze przyjej bo - ku wpatrzo - ne-go wjej o -

Wan - ge, und ich schau ihr in die Au - gen, ein - ge -
bli - cze Ko - ty - sa - ty spie - wne ma - ry cza - ro -

wiegt vom süs-sen Klan - ge. Was das Ohr nicht konnt er - lau - schen, wo - für
dzief skichsnówsto - dy - cze. Czegom u-chem nie do sty szuť, Czegom

blind mein Aug ge - we - sen, das hab ich in ei - nem Kus - se von den
o - kiem nie - do - czy - tať Pom zu - ste - czek ko - ra - lo - wych sam u -

Lip - pen weg - ge - le - sen, in ei - nem Kus - se weg - - - ge -
sta - mi swe - mi chwy - tať, u - stami swemi chwy - tať, u - stu - - - mi

le - sen!
chwy - tať.